

ABUSURILE UNUI PREFECTU

Suferințele majorității și mai la unanimitatea ge-
tăjenilor de ace, devenite din răua administrație ce
avem să apropie acum de unu an, au ajuns la
culme, și chiar după cisa mal multora, să treacă
culmea; nu ne-aș mai remăși de cătă întru cuno-
scinția celor ce pot să se îndrepte luerurile, dacă voră
găsi de cuvîntă să le facă cunoscută prin publici-
tate. Lista mai multor săptă a domnului Prefectu
și Directoru de aice ce său datu și său spus d-lui
N. Crețulescu (fostu ministru) la ocazia venirii dom-
nișale în districtul acesta, și a căriei rezultări se vede
cău remăși ca și ministeriul căruia i-ă lasat să-
nătate mare. Publică daru acé listă ca se să vadă de ce
cine va voi, cumu sămă, și ce prefectu și directoru
avem. Pe onorabilul domn Cogăinicen (astăzi mi-
nistru de Interne) ilu cunoscem, cătă de multă do-
resce, ba chiară stăru ca suptă administrația domni-
șale se sătăcișă înpăcată, (mai ales că le e și
timpul) și amplioată, cei mai bună, pentru că domnia
sa a fostu celu care mai multă a stăruță, pentru
înbunătățirea sărbel functionarilor, cu sporirea, sala-
riului, pentru că și ieș se uite și se lase sistemu tre-
culturul de care sătăcișă se tânguesce. În sfârșit, la
venirea domnului ecu ministru Crețulescu în totă
districtele cu revisie și în districtul Sucevi, de și
cei mai mulți din suptă (care sătăcișă cumu trebue se
fie unu districtu administrativ, ca se mulțumeșă pe
chiară guvernul celu le sătăcișă încredințatul acă misiune)
nu erau acasă, totuși sătăcișă sătăcișă și dorebilă
cetăjenă care pe lingă suplicie obătă datu arăindu
nedreptășile obătă se face ab prefectu și directoru,
său datu și lista de care fătă vorbită ba încă u-
nul din domnialor sătăcișă și dorebilă d. Crețulescu: „domi-
nule ministru, în numile Marii Sale, în numele dreptății,
și pentru numile lui Dumnezeu ve rogo credeță
de fortei importanță schimbarea obătă, pentru că pre-
fectul celu avem sătăcișă scie sătăcișă unu referat, obătă
maișă dinaintea d-văstre, și dacă-luva face, primescu
dri ce voiu, și domnul directoru, sătăcișă scriore de
dumisale, și altii onorabile persoane care sătăcișă însărcină
de dorectoare, întrucătă se scrie de viu de la moșie
la Fălticeni, sătăcișă ca se me înțelegă cu domnul pre-
fectu care cere actă, căcătă-felă pricina va fi în
mare de favore a mă (cuvintele sătăcișă tecstuale, din scri-
sore trase). Ei bine, domnule ministru, ce dicești acum? ca ce în telegere, intimidându-mă chiamă se
am? Domnul ministru ia scisorile, le citește, și d-nelor
administrază, scisorile se păstrează și său vedută la
domnul Dimistrie Angelu.

Acă listă iată-o:

1. Din adresa No. 204 se va cunoșce suma
banilor de depositu primi, cându său datu la des-
taia loru, și cătă vreme d. directoru a speculațu
acei banii. Osebitu de condiție deviză paspórtelor, bi-
letelor călătorilor în principate, și a pripasurilor!

2. Acta dintre domnul Ioan Burchi și locuitorul
din Găinesci cătuna Amălineloru, unde se va vedă că
cu doi ani în urmă locuitorul reclamă neîndeplinirea
de pământu, și prefectul în anul corentu, cătă sfîr-
șitul lui Iuliu (cându d. Burchi dăduse d-uncă pă-
mentu și se învoise cu locuitorul), cându biețil locu-
itoru unchiașă se silescă a nu-l pierde, grăbindu-se
a stringe atâtă a loru cătă și a proprietarilor sau
posesori cătă mai curându, cându jarinile sătăcișă pline
de holde, i-a oprită a se calca macară cu picoră, de
cumu a se umbla cu prăjina, cu plugu cu ómeni mulți
prin iele, găsesce de cuvîntă se rănduescă în cestie
pe domnul directoru, care și i-a pe o rudă a sa
vestitul domnul George Dumitriu (cunoscutu și din faptu
cu domnul Ionita Botez la ocazia alegirii de Domni-
toru. D. Dumitriu luându de la domnul Botez 1500
galb. în depozitu său, suptă garanță că se va alege
Pr. Mihai Sturza, său făcută nevășută din laș cu
banii cu totu) ca aducatul alu locuitorilor fără se
aibă insușirile cerute de legea pentru aducat, și
fără se aibă cunoșință că mai mică de carte; a-
bia scie se iscălăscă. puise se scriă în față ómeni-
loru și se va vedă! Si mergându la față locoului
ieșu sute de ómeni din lucru, le facă feluri de pro-
vocății, doavadă acta, doavadă reclamațiiile d-lui Bur-
chi, pentru ce? pentru ca se vie a se înțelege cu
domnialor.

3. Acta dintre d. Niculae Marcovici și Nastase
Vădianu, unde se va vedă că pentru trei dile, de și
comenzuită a mersu cu înlesnirile d-lui Marcovici și
a d-lui suprefectu în cercetare, totuși său înplinitu
progonul de 20 galb. de la domnul Vădianu.

4. Acta d-Sighoi, qui creditorii său, unde se va
vedă amestecu și prefecțu în lugăndă. Tribunalul,
pentru ce? pentru că după înțelegere cu cineva, răz-
bătă, venită, binecredibilă, sătăcișă sătăcișă
5. Acta dintre d. Costină Dragos, cu unu jude-
căvă, din Piată pentru pisice cherestele, unde se va
vede dope său trei ordine, aspre otârătoare cătă domnul
supprefectu de Munte, ca sănsecfesteze cherestea
ce are a d-nu Dragos evreului. După astă vine
interesu d-lui prefectu și d-directoru a avea votu
d-lui Dragos la alegere curatorul, avertizat d-lui M.
Botez; se dă ordinu a se rădica, sătăcișă secesfatu
pusu d-lui Dragos; ce face onor. d. Grigorie Cozăț
dini, care, pentru deplinirea plutelor, văndută pe in-
nundatia urmată i-ă luase, le cumperase, pe aceste, pe
temeiul garantii prefecțurei? Se uită la locurile, unde
au statu, plutile, și dică credă, ca noi: Nenopciu
districtu ce are așa administrație?

6. Acta d-lui Angelu cu d. Nicolae Orăescu,
se va vedă, că 45, dle său datu la prefecțură, acta
și lucrările, acceptându d-directoru și d-prefectu, a
se pune mai 1-iu la eale cu d. Angelu, doavadă scri-
sorile ce se arată, și ordinul, cătă județul românul
Moțea, datu 1-iu, ca se face, o înplinire, și după ce se dile
trimite ancheta ca se constateze dacă trebuie a se
luu năște butună său ba!

7. Acta pentru pădure, ce domnul Costachi T.
Ghițescu reclamă potrivită contractul de posesie a
moșie. Jurjești recunoscătu de totă autoritatele de a
se dăsa libera de pretențile unor oameni care dice că
au cumpărată de la d. M. Botez, și nu, sătăcișă
de i și unu contractu pără, în sine frauda văduță, și
de obi, adică, la 857 d. M. Botez acumă interdictu,
vinde cu contractu, năște pădurii lui Marcu Horodnicen-
cenu, suptă acelu contractu, pe acea-astăiță la 859
trece, Marcu pădură obi, unu, și suptă acel teră
și totu prin acasă, fără vînde, erătă d. Botez altă
pădură, cu data, totu, de la 857. D. directoru dice
că acea nu face nimică, căcătă nu e de cătă, nu greșală
de, dată, singură executoru, singură aducat, pentru ce?
judece omeni și guvern finalu, se scie acumă, în
locu Administrația, sătăcișă la Tribunalu. În
interesu moralități și garanție publice, i-ă luă
celu alu duoile contractu a lui Avramu Got-
fidu, de și contractu obi, de la 1859, și urmă, pre-
fesul Criminalu pornită contra evreului de d. Bo-
tez pentru unu altu casu ce nicătă acumă nu s'a
măntuită, și de și posterior contractul d-lui Ghi-
țescu, sătăcișă că la acel contract e tovarășu
și vătu de la moșia a domnului prefectu, găsesce că
trebuie se-lu puiă în lucrare pe acesta mai antișu, și
pe d. Ghițescu cu contractu interioru ori cărul, cu
uă sumă mai puțină dată de cătă acă prevăduță prin
contractu, ilu lasă cătă sfîrșitul posesiște de se sbu-
ciu, dicădă că înplinirea contractului dumisale
remâne din restul pădurei de pe moșie pentru ce
astă-felă de călcări și violări de acte și de dreptate?
judece lumea.

8. Acta dintre Adolfu Volfu și domnul Geor-
ge T. Ghițescu pentru uă moșia ca celu antișu
a fostu datoru după contractu a-i aduce în 862,
celu a duoile, și care Prefeitura după unu anu tri-
metându-io, cându nu-i mai face trebuință, secesfren-
dul și ie plata iel; pentru ce? pentru că se vede
că s-a înțelesu mai bine cu d. Volfu, de cătă cu d.
Ghițescu care nu vră se scie altele de cătă dreptate.

9. Acta pentru apă, ce prim unu pără de căndu
lumeaurgădu pe moșia d-lui prefectu la moșia Să-
lisice la velină d. G. T. Ghițescu, ce de nouă anu
trecuști se alimentă cu cisa apă, și pe care d. pre-
fectu i-u luase cu însovolnicu prin năște iezițuri în-
prăștiindu-o pe cănpu, regretându că nu-i e la dis-
poziție și sōrile ca să-ile și lumina, urmare care a fă-
cutu pe d. Ghițescu se sufere simțitor pagubă; (de-
vadă acta), mulțumită guvernul că interviindu după
reclamațiiile d-lui Ghițescu, constatându însovolnicia și
arbitriul n'a datu măcar apa înapoi; eră pentru pagubile
vînute din însovolnicile d-lui prefectu ilu trimite la
Tribunalu, în locu de îndoită dispăgubire de prefe-
tură chiară d-indată (după legile Moldovei de inso-
volnicie), precum și pornisă lucrările prefectura în-
ainte de venirea d-lui Grecianu la putere, încă nu e
de prisosu credă a se areta aice și a face uă in-
trebare, ore în a cui nădejde, și prin cine d. Grecianu
se face trebușorele astă-felă? vomă vedă!

10. Pe d. Tudoră Popovici (fiu alu altu vă-
tafu a d. prefectu) ce are actă de criminalu la tre-

11. 100, merje grău vîndută de d. Prefectu
de pe locu de la moșia sătăcișă Păringlodul, în locu
Marcu făinariu antreprenorul de pitării din Fălticeni
cu preju de 58 lei merja (nu chila) cindu nimănii nu
au mai vîndută cu asemenea prețu, nu numai pe a-
ici, daru, nici în districtul Românnu, Bacău și Galați,
a cărora calitate (a grănelor) ie cunoșcută că
nu e de compară cu cele măștre. Se vede că grăul d.
Prefectu era cumă săcă, proverbu cu stema în frunte, cu vîsire de
mărgăritară prin elu mară, ca vîlacrămile săracilor
cindu, mășnica pîinea rea, lipsă și scumpă.

12. 200, merje secară vîndută de d. Prefectu
totu de la moșia sa adevărajilor; Posessori al moșie
Baia, evreilor Alteru și Simon Baiaru cu preju brde
galbenă merja pe locu, cindu prețurile corente se și
cindu pe la noi nimine nășteavută măcar cura-
ju să, ecară. 1 galbenul din care la locu sătăcișă totu tre-
buie sătăcișă sătăcișă, pătră? Șigur că este
spună, nu se spune, sătăcișă sătăcișă sătăcișă
13. Mie de la ouăto i-ă vîndută, celu mai
scumpu și numai negă, cale 14 lei; și d. Prefectu
aștăi sătăcișă sătăcișă sătăcișă sătăcișă
trecuști de casapă de aicea cu 16 lei; ba vî-
lăvire totu în astă vîndare și pătră vînatul
d-sale și antreprenorul n'a mai vrut sătăcișă primescă.
14. Trieru de 4000 merje lauți alu face (cu
mașina ceață adusă o tabănuhd. Prefectu) la moșie
Drăgușanii, posesuță de evreialu Berlă Inster și
Pavlițan; pentru ce ar fi? Șigur că este
15. Trieru de 2000, merje angajașu a luat
totu cu mașina d. Prefectu lăzăd. Costache Fotino ipo-
sesoru moșie Tătărășil, unde neconenită în
anu, ba și de mai multe ori pe anu se dice că se
ne supună la mai multe din îndatoririle loru drepte
sătăcișă poate.

16. Pe moșia Păringlodul, proprietate a d.
Prefectu, aștăi totu înus, eră lăcitorilor ce aș-
vutu-o din veci, ne lăsindule de cătă niște pădure mare,
unde nu e de cătă frunză de copac uscată; (ca în-
tr'uă pădure de veci ca prefectu i-ă silitu de a
cărată lăcitoril totă pîinea de pe moșie. Merești la
al treilea moșie Osoiu, Cătună, a Păringlodul uă de-
părtare nu mai puținu de o jumătate poștă, urmare
oprită de aşădămantu) înainte de a fi prefectu oclă-
dea acolo pe locu, în cătă lăcitoril cu toată toam-
na secesfă ce aștăi fostu, pentru că nu putea umbla
din noptea de cătă de doă ori pe di multu,
aștăi 7 săptămîni din rîndu, urmare iarăști ne-
ierătă de aşădămantu ce și lăcitoril ilu cunoșcu cu
totă simplicitate loru, dar cui să se fi jălitu? Prefectul
era celu cei trimetea, suprefectul domnul Gonciu da
și dorobanțil, judeșil sintu sbiril, fecioril d-sale boie-
rești, și pentru virilu tuturor i-ă silitu de a că-
rată și Duminica văduși de totă satele megiesășil, în
cătă lăcitoril spăimîntă și scandalisaș, umbă de ca-
ută locuri de așădăre de pe acumă, și să-șile lese ve-
chile loru yetre pustă, cindu pe d. Dimitre Anghelu,
posesoru moșie Cristeștil, numai pentru că suptă pre-
pusu aștăi că în dia de 8 Sept, după amiajă
di aș pusu lăcitoril la cărată, lău supus străfulu,
doavadă procesul verbalu a prefectulu, și de și în-
susă lăcitoril aștăi aretată că nu le-a disu nimene, de
cumu se și siliasi cineva, totuși supt prefectu de
persoana mai elegantă că aștăi trebuitu sătăcișă opriască,
n'a putut să scută de străfu.

17. De pe moșia Rădășanii aștăi cumpăratu se dice
ca 30 fălcă pământ căte cu 90 lei falca, (înainte da
fi prefectu n'aștăi cumpăratu de nicăiere pământu) cindu
Rădășanii și alti aștăi cumpăratu pîmîntu dacă nu
mai prostu, daru să dicem să totu de acea calitate,
însă nu mai jiosu de 4 sau 5 galbeni falca, doavadă
domnul Burchi, 4 galb. falca, 2 coșare (pătule) și un
chambaru să facă, și alti; cine sintu care aștăi facută
așa concesil d. Prefectu? Vechili lăcitorilor pe
acăroru nume ie moșia luată 'n posesie, și pentru ca

șă nu fie forțată a da socotelile fraților lor (grămăzii satului). d. Ghițescu cunoște chiar omeniș care cerindu-socotelile să fostă închiș ca turburători; și doavadă că e de cu bună credință lăsată, să dată d-dej în primă-vară de lău arată, nu lău sămănătă. Prefectă nu știe cum ce înlesnir, și iău mincinaș vies-mil toți, dară toti, lău arată de ală duole și căru lău mîncată viernă, în cătu cu totă recolta de care să bucură țănușii, d-lui nu mai luată de cătu 3 chile din fâlce, pe la alți n-ă mîncată viernă chiară alături. 18. Oameni morți găsiți prin plasă și chiar în orașiu și prediciunile ce să facă, unile chiară dinaintea poliții, și a santinelii pompierilor, nichă astăzi devrulă 14, 5, lună nu să mai discoperă snurii, doavadă îngrijirea este pentru siguranția publică! D-nu Gogălnicenă cunoaște pe d. Grecianu că e de valabilită.

19. D. Teodoru Goncin suprefectul plășii Șomuzu, spre răsbunare personalității ce are pe d. Iordachi Vărnăvă, (ău înpușcată) unu omu venită din Bocovina la coasăla valea vișenului proprietate a d. Vărnăvă, de mai trăiește sau nu, nu cunoscă, căci fiindu graniță aproape, să fugită dincolo; întrebă-se domnū Vărnăvă care era acolo la moșia sa; lăsindu nerugula, neglijență de plasă, și întărzierile colosale în hierări, unu așa omu, cred că nu i se mai poate încredința o funcțiu în timpul de fapă ciindu nu să mai înapușcă omuin de la lucrul lor,

20. Domnul Costache T. Ghițescu reclamă, să sbuciumă, cumu v'amă arătată, pentru pădure ce nu și vă poate scăde de la vatașul D. prefectă, și evreu cu contractul arătată 857, 859, și eră 857. Tot păcăiaș făță, domnul prefectă, spre ală aduce la cē de pe urmă disperație, sau pentru ca să arate d-sale curaj și capacitatea de prefect; făcânduși unu mijloc de răsbunare din puterea ce l'e încredințată de guvernul trecută, prin adresa No . . . din 23 Septembrie anu corentă, (pe care o păstrăză d. Ghițescu) și dice cuvintele următoare: „Vedeți dar, domnule, că prefectura dupe datoria sa, cu oprirea tăcerii pădurii să pusă uă barieră bdelapidărilor (nu delabri) ce cu resursa mai multoră drituri ce intruniș, astă efectuată în pădurea de pe Jurjești până la evidență. Bine, d. redactorul dacă d. Ghițescu ară fi fostă unu bunu datornicu? Dacă d. Ghițescu nu judeca și nu răbdă așa multă? Dacă d. Ghițescu nu consideră cu cinereare să face, și de la cine primește așa cuvinte ansul-

tătore? aşa i că d. prefectu își înplini scopu, pote suptu care aū făcutu acésta? Pentru că dacă aū des- coperit u furtișagu și ăncă impreună cu iel și pe furu, de ce nu l'au datu tribunalul? Si dacă nu are nici una mai mică dovadă nici reclamații, cumu pote ca autoritate care e datore a păzi, și a da exemplu de moralitate, să atace onorea unui cetățen, unui comersantu posesceru, ce pe lăngă riscurile ce facu ducu cea mai mare povoră a țăril? Iată cumu să trateză pe la noi omeni! Si de cine? de prefectu; vomu vede satisfacția ce onor. ministeriu va face, unde d. Ghîțescu a reumatu ca să nu iasă și d-lui din legalitate. — Acumu ca nu publicul să confundu numele d-lorū cu al altora, fiindu că onorabili domni Grăcanesti suntu in mai multe locuri, mă simtū datoru a spune, că domnul prefectu celu avemu aice in districtul Sucevi, este d. Iorgu Greceniu, ginerile d-lui doctorul Stege, ecu membru onorabil curț de Casajie, astădi ministru de finansu. Dereectoru domnul Petrie Gorovei (ai lasu celelante titluri) vestită dereectoru de căteva lunu la districtu Piatra; (intrebise onorabilită cetățenii petreni) și d. suprefectu Teodoiu Gonciu, fiul săposat Nicolae Gonciu, care pentru frumosele sale purtări făcândul prin inscriști acilroșu, blestemăndul, au murit. Nimeni altu n'a putut să l'u cunoscă mai bine de cătu părintele scu, de aceia ce este și ce i se cuvine; — ce să mai așteptăm noi de la acela care nu datorește respectu și buna purtare cuvenită părintilor, nu ne datorește de cătu aconta salariului ce primește de pe spinările nestre, aconta, mulțumir ce trebuie să aducă chiaru guvernului ce l'au investit cu funcțiune din care trăiește, cu păzirea ad-literam a legilor, și cu siguranție și buna regulă ce trebuie să ne o dea și n'o avem, și pe care datorul totu apa de ușorul le uită ca și sigiliu cu care l'au stigmatizat reposatul seu părinte. D. G. T. Ghîțescu cunoște impreună cu alii și are mai multe din dovezile factelor prescrise aci, cine va voi pote să l'u întrebe sau că la timpul "singurul leh" va înșafioșa; să voru sili pote aș aduna mărturii (după cumu aū făcutu) și potu sănă aprecia niște asemene luate și indu cineva la putere, nevoiaș și omeni sintă mulți, actele sănă din archivele și faptele d-lorū spunu totu și pentru tóte, cine sănă și ce voru; —

Va dice pôte, publicul că care să fie ore motivele unei aşa prelungite răbdări, și nu ne-așa arată că până acu factu cu factu ca nu odată să veniți a ne spune totușă dată? Vă voi răspunde î, că sună așteptatul

indreptare său altă-ceva regulare precum să a făgăduită,
2-le: am credut că vor face ore care efectu constituirele
ce li să da, adică d'a vedea că cu purtarea d-lorū nu numai că
lovesc în moralitatea și dignitatea d-lorū, nu numai că
lovesc în interesu multămiri și așteptările guvernului,
dar că compromisuri chiar pe acel ce din datore
rii său buna voință că sprijini, vadându insă că
d-lorū nu să mai jeneze de nimicu, fiind că nici
un efectu nu vădă pentru că este său tinguită jumataș, și
că mai multă anca să slujescu de puterea ce le-a în
credință în răsbunările și personalitățile ce au, vind
astăzi a'mi face (ca cetățenii pacnicu, ca bine voitoru
guvernului de astăzi care suntu sigur că nu cunó
ște nimicu din aste, ca celu ce doresc din inimă
a să șterge în totulu regimul trecutu pe care și cel de
la putere, și cel ce au fost la putere și cel ce voru
mai fi, cu toții l-am condamnat) cea de pe
urmă datorie; pentru că care era relile trecutului,
de cătu totu aceste (și anca mai puține dicu unu)
care le vedem și le suferim și acum; aplicarea le
giloru intocmai după spiritul loru, nu voința în
locului egi; dreptatea în totu puterea cuvântului; nu
călcată; bună administrație, spre a să mai putea ră
sufla cetățenii de suferință și guvernul de nemulțumiri
și tănguri; toți de opotrivă dinaintea legii să a dreptă
ții; acestea le-am dorit, acestea le-am cerut, ace
stea le-am așteptat, acestea le voim!

1863, Octom. 25.

PS. Ospitalu din Fălticeni să întreține cu ofrandele ce aș datu mai multe persoane, și venitul larmarocului datu de obște, după ce prefectura n'a voită a împlini nici o datorie din către ospitalu, apoi în anu acesta a luat venitul larmarocului și l'a datu în indestularea creditorilor antreprenorului acestuia venită. Iară ospitalu are și astăzi o rămășiță de 6000 lei, încătu epitropia pentru a și scôte micul venit de 1000 gal. și trebuie unu avocat la distictii, unu la Iași, și unu în capitală, nici unu dușmanu mai ne împăcatu a ospitalului nu poate fi de cătu prefectura noastră, unu lucru curiosu, pe cătu ospitalu acesta pentru creștinii ars dușmanu, pe atâta acel evreecu totu de aicea are prietini.

Unū cetățenū din Folticeni.

Tipografía O